

sportler, Stempelafgiften og forlange en Mængde andre Reforme, om hvis store Unskelighed jeg forøvrigt selv er enig, men som virkelig ikke kunne ske, uden at der paa anden Maade ydes Statskassen Erstatning. Jeg tror virkelig ikke, at man med nogen Berettigelse kan kalde dette et Partistandpunkt, thi det er et overordentlig vigtigt Fremtidsspørgsmaal at holde vore Finantser i en saa fortrinlig Tilstand, at Staten til enhver Tid er i Besiddelse af Gode til at kunne møde de Krav, som Forholdene kunne stille til Statskassen. Det er et Spørgsmaal af saa almen Vigtighed og Betydning, at jeg personlig maa sige, at saa særdeles meget jeg end ønsker Skibsafgiftens Ophævelse, vilde jeg dog ikke for et not saa levende Ønske i denne Retning kunne opgive den efter min Mening uafviselige Pligt at værne om de vigtigste Statsinteressier. Af den Grund er det, at jeg, dersom Loven forelaa til endelig Afgjørelse i dette Nieblit, ikke vilde kunne stemme for den, som den er, og der er ikke saa faa, der befinde sig i samme Tilstand. Men vi kunne meget gjerne stemme for Lovens Overgang til Landstthinget, fordi vi ikke have den fjerneste Tvivl om, at Loven aldeles ikke vil blive vedtagen i Landstthinget i den Skikkelse, den nu har. I den Retning vil jeg sige, at lige fra Loven blev født, var jeg rolig i saa Henseende. Den fødtes efter min Opfattelse som en Demonstration, og jeg vilde anse ethvert Forsøg fra et Mindretals Side her i Salen paa at ændre den kun som en Demonstration, fordi det ikke vil komme til virkelig praktisk Udførelse. Altsaa, idet jeg stemmer for Lovens Overgang til Landstthinget, vil jeg ikke derved paa nogen Maade tilkjendegive, at jeg fuldkommen billiger Lovens Indhold.

Solstein-Ledreborg: Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Betragtninger om denne Lovs Fødsel; da han hverken har været Fader eller Fadder til den, antager jeg, har er aldeles uvidende om de nærmere Omstændigheder derved. Det ligger for visse Medlemmer at se en Demonstration i Alting, der gaar Ministeren en lille Smule imod, eller som ikke er sanktioneret iforveien af ham. Jeg forstaar overhovedet ikke det ærede Medlems Betragtninger, navnlig ikke den Betragtning, at den fattige Statskasse, der lider af et aarligt bugnende Overflud og ikke veed, hvad den skal gjøre dermed, nødvendigvis skal have Erstatning, hver Gang en Stat skal aflaffes til Fordel for Samfundet. Det er Altsammen finantzielle Betragtninger af en Art, der ligger saa fuldstændig udenfor almindelig sund økonomisk Opfattelse, at jeg vil overlade det ærede Medlem at have den for sig selv. Derimod vil jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), med hvem jeg forøvrigt i Meget kan være enig. Det ærede Med-

lem tager fuldstændig fejl, naar han tror, at her ikke er Anledning til at tale om, hvem denne Lov navnlig kommer tilgode. Jeg er for det Første uenig med ham og det ærede Medlem for Langeland (G. Petersen), der talte, tænker jeg, efter Opfordring af Nogle i Svendborg for, at denne Lov ogsaa skulde have nogen Betydning for Kjøbstæderne. Jeg tror ogsaa, at den kunde have nogen Betydning der, maaste ikke saa liden endda, men langt, langt mindre, end man tror, navnlig, efter at Loven ifjor er gaaet igjennem, og den har efter min Opfattelse utvivlsomt — det tror jeg ikke, man ret vel skal kunne modstige, og det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa — en aldeles overveieende Betydning for Kjøbenhavn; men alt dette kunne vi til Nød lade ligge, saalænge Spørgsmaalet om Kompensation ikke kommer med. Jeg havde antaget det for rimeligt, at dette Kompensationspørgsmaal slet ikke var kommet frem: thi har denne Lov denne almindelige Betydning for Landet, er der al rimelig Grund til at aflaffe denne Afgift, uden at give noget Andet i Stedet. Det var det ærede Medlem ogsaa enig i, og hans Foredrag gif derfor ogsaa nærmest ud paa at vise, at det var hans Mening, at der ikke burde skaffes Kompensation tilveie. Men det ærede Medlem holdt sig en tre—fire Bagdøre aabne (Bille: Det har jeg gjort hele Tiden). Det gjør det ærede Medlem altid, og det finder jeg meget fornuftigt. (Bille: Det er bedre end at knibe ud!). Jeg tror ikke, jeg nogenstunde er fnebet ud, allermindst i Ustaler med det ærede Medlem, og jeg tror ikke, det ærede Medlem overhovedet skulde tale om at knibe ud. Om det ærede Medlem nu betegner denne sin Udgang ad Bagdøren med at knibe ud eller paa anden Maade, er mig ganske ligegyldigt; jeg stoler aldrig paa det ærede Medlem, naar jeg ser en Dør bag Ryggen af ham. Jeg har set det ærede Medlem gjøre den Baglændsbetværgelse saamange Gange, saa jeg er fuldstændig ligegyldig i saa Henseende. Men naar man først kommer ind paa Spørgsmaalet om Kompensation, da maa Spørgsmaalet om Ophævelsens Betydning for de forskjellige Dele af Landet komme frem med fuld Nøvendighed. Thi for hvem Ophævelsen har Betydning, maa man have at vide

Rettelser.

- Sp. 2509, L. 8 f. o.: „Domstolen — Dommen“, læs: „Domstolene — Dommene“.
 — 2509, L. 4 f. n.: „ubøielig“, læs: „uføselig“.
 — 2661 i Dinesens Foredrag, L. 16 og 18 f. o. faar: „12 Tommers“, læs: „12 Ctms.“